

สรุปการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ Cop ที่ 4

หัวข้อเรื่อง “เรื่องเล่าจากประสบการณ์การทำวิจัยและการเขียนตำรา”

วันพุธที่ 29 กุมภาพันธ์ 2555 เวลา 13.00 - 16.00 น. ห้องประชุมคณะภาษาและวัฒนธรรมจีน ชั้น 1

จัดโดย	คณะกรรมการจัดการความรู้ ประจำปีการศึกษา 2554 คณะศิลปศาสตร์
วิทยากร ได้แก่	1. รศ.ดร.บังอร นางทรัพย์ (คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) 2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีร โชติ เกิดแก้ว
ผู้ดำเนินรายการ	อาจารย์อรรถสิทธิ์ สุนาโท
แขกผู้มีเกียรติที่เข้าร่วมได้แก่	1. อาจารย์อังฉรา บัวเลิศ 2. รองศาสตราจารย์แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย 3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์คนพศ สิทธิเลิศ 4. อาจารย์รัชนิพร ศรีรักษา 5. อาจารย์นัจฉริยา บุญอาพัทธ์เจริญ 6. นางสาววาสนา สนใจ

สรุปประเด็นในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ดังนี้

อาจารย์อรรถสิทธิ์ สุนาโท ผู้ดำเนินรายการ กล่าวเปิดประเด็นความรู้ประสบการณ์การทำวิจัยและการเขียนตำรา โดยตั้งประเด็นคำถาม รศ.ดร.บังอร นางทรัพย์ ดังนี้

- มีเหตุอะไรจูงใจที่ทำให้อาจารย์มีผลงานวิจัยเกิดขึ้น

รศ.ดร.บังอร นางทรัพย์ กล่าวว่า เพราะด้วยวิชาชีพแพทย์และมีโอกาสช่วยงานคุณหมอมอจึงได้แบบอย่างมา พอมาเริ่มงานที่ มหาวิทยาลัยหัวเฉียว งานสอนมีไม่ค่อยมากจึงพอมีเวลาในการทำงาน และทำเพราะมีความภูมิใจไม่ได้หวังตำแหน่ง และมีอาจารย์ซุ้ศักดิ์ที่เป็นแรงบันดาลใจที่อยากทำวิจัย พอได้เริ่มทำก็เกิดความชอบ และพอเขียนมาได้มากพอ ก็เริ่มขอตำแหน่งทางวิชาการ ผลงานต้องทำให้เยอะ ๆ กว่าที่ สพว.กำหนด “การเขียนงานวิจัยเราต้องอดทน มองโลกแง่ดี อย่ามีปัญหากับใครและต้องยืดหยุ่น” และการทำวิจัยทำให้เรามีความสุข “ถ้าเราอยู่สังคมภายนอกและเรามีตำแหน่งทางวิชาการบุคคลทั่วไปก็จะให้ความเคารพ”

นอกจากนั้นแรงจูงใจอื่นๆ ก็มีดังนี้

1. ไปอ่านหนังสือเพื่อดูผลงานของผู้อื่น/หรือเพื่อน ๆ ที่ศูนย์หนังสือ มจร.
2. มองคนที่เขาสูงกว่าจะได้มีแรงบันดาลใจที่ต้องการจะเป็นแบบเขาบ้าง (มองสูงเข้าไว้)
3. ควร Download Book ที่เป็น File PDF มาเก็บไว้อ่าน
4. การทำวิจัยต้องอ่านหนังสือให้เยอะๆ

- สภาพแวดล้อมเกี่ยวข้องกับหรือไม่

✍ รศ.ดร. บังอร ฉวางทรัพย์ กล่าวว่า อย่าอิงตามสภาพแวดล้อม และก็ทำให้เต็มที่เพื่อหน่วยงาน ให้มองแบบเมตตา มองในแง่ดี โดยใช้ธรรมะเข้าช่วย

ประเด็นของการทำวิจัยและการเขียนตำราของแต่ละท่าน

✍ ผศ.ธีร โชติ เกิดแก้ว กล่าวว่า การทำวิจัยและการเขียนตำรานั้นเป็นหน้าที่ที่อาจารย์จะต้องทำ เรื่องของแรงจูงใจ มาจากที่สภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวที่มีการแข่งขันกัน สำหรับคนนั้นก็รักในงานเขียนอยู่แล้ว และต้องการมีความก้าวหน้าทางการศึกษาและวิชาการ อาจารย์จะใช้เวลาที่อยู่ที่ทำงานคิดงานวิจัยและตำราขึ้นมา โดยต้องทำหน้าที่ของการสอนให้ดีและหาวิธีผ่อนคลาย งานเขียน/งานวิชาการ ถ้าทำติดต่อกันได้มักจะประสบความสำเร็จ ซึ่งอาจารย์เองเป็นคนที่ไม่ค่อยขี้เกียจ และไม่ค่อยละเอียดย และเนื่องจากใจรักในงานวิจัยและตำรา พอผลงานเสร็จก็เกิดความชื่นชม ซึ่งตั้งแต่ทำมาผลงานบทความที่เขียนมีมากกว่า 50 เรื่องทั้งภายในและภายนอก

ผศ.ธีร โชติ เกิดแก้ว ให้ข้อคิดเห็นดังนี้

- งานเขียนนั้นให้ยอมรับในสิ่งที่ผู้ตรวจ Comment มา เช่น เรื่องเนื้อหายังไม่แน่นพอ และให้มองว่าเราเขียนให้ใครอ่าน

- อย่าคาดหวังว่างานชิ้นแรกจะมีความสมบูรณ์ทุกอย่าง ถ้าเขียนไปเรื่อย ๆ ก็จะเกิดความสมบูรณ์ขึ้น

- ถ้าเราจะเขียนตำราขึ้นมาให้ดูชื่อเรื่องว่ามีใครเขียนหรือยัง เขียนอย่างไร สำนวนอย่างไร ถ้าเขียนชื่อเดียวกันต้องมองว่าเรามีอะไรแตกต่างจากของคนอื่น

- ตำรามี 2 ประเภท คือ 1. ตำราแบบเรียบเรียง 2. ตำราแบบแต่งขึ้นเอง

- การเขียนตำราแบบเรียบเรียง ถ้าเป็นประโยชน์อย่าซ้ำซ้อนกัน

- ในกรณีที่ตำราเหมือนกัน ให้เปรียบเทียบดูว่าของใครได้รับความนิยมและลีลาการใช้ภาษาการเขียน

- ตำรากับหนังสือต่างกันคือ ตำราเป็นเรื่องของวิชาการมากกว่า มีกรอบและมีการอ้างอิง ส่วนหนังสือคือเป็นเรื่องทั่วไปใช้ภาษาที่ง่ายและไม่เป็นทางการ

- การจะเป็นนักวิชาการนั้นจะต้องเป็นนักสะสมข้อมูล ซึ่งจะทำได้ง่ายต่อการนำข้อมูลมาประกอบในการวิเคราะห์

✍ รศ.ดร. บังอร ฉวางทรัพย์ แนะนำว่า การเขียนตำรา ทำให้ได้ความรู้ใหม่, เกิดสมาธิ, มีประโยชน์ต่อนักศึกษา, ทำแล้วต้องมีความสุข และตำราของอาจารย์ต้องมั่นใจในจุดขายอ่านแล้วได้ทุกอย่าง

- การเขียนตำราภาษาที่ใช้ควรเป็นภาษาทางการ ต้องระวังเรื่องของคำพูด แต่เขียนให้อ่านง่าย ให้มองว่าคนอ่านยังไม่รู้เรื่องนี้มาก่อน

อาจารย์รรถลธิษ สุนาโท กล่าวถามว่าประเด็นการแก้ไขงานจากโรงพิมพ์ที่เราส่งไปควรดำเนินการอย่างไร

✍ รศ.ดร.บังอร นางทรัพย์

- ระวังเรื่องของลิขสิทธิ์
- อย่าลอก Text มา
- การเรียบเรียงประโยค (ประธาน+กริยา+กรรม)
- การตกแต่ง Format

✍ ผศ.ธีร โชติ เกิดแก้ว

- การใช้ภาษาที่ฟุ่มเฟือย
- ความไม่สมบูรณ์ โดยได้ Comment มาจากผู้ทรงคุณวุฒิ
- เกิดความผิดพลาดเรื่องการตีความ
- ถ้าเราไม่แก้ Comment เราต้องหาจุดยืนเพื่อยืนยันว่าเราจะไม่แก้ตาม Comment นั้น

✍ อาจารย์รัชนิพร ศรีรักษา

- ควรระวังเรื่องของการอ้างอิงต้นฉบับ

อาจารย์อัจฉรา บัวเลิศ ถามว่า “ผู้ที่ไม่เคยผ่านการทำวิจัยมาก่อน และไม่รู้ว่าประโยชน์ของงานวิจัยคืออะไร จะมีคำแนะนำอย่างไร”

✍ รศ.ดร.บังอร นางทรัพย์

- เราต้องมีจุดยืนของเราก่อน และให้คิดว่างานวิจัยมีประโยชน์ต่อประเทศชาติและโดยอาชีพของเราด้วย
- ต้องสร้างแรงจูงใจให้ตนเอง งานวิจัยทำง่าย ใช้งบประมาณน้อย และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

✍ ผศ.ธีร โชติ เกิดแก้ว

- คุณค่าอยู่ที่องค์ความรู้ซึ่งทำให้เกิดความรู้ขึ้นและสามารถสืบทอดองค์ความรู้ได้

✍ ผศ.คณพศ สิทธิเลิศ

- งานวิจัยสามารถแก้ไขปัญหาได้

✍ สรุปประเด็นของ อ.อัจฉรา บัวเลิศ

- งานวิจัยควรนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ไม่ควรวางไว้บนหิ้ง
- วิจัยในชั้นเรียนจะใช้ได้ทางศึกษาศาสตร์ ส่วนสายมนุษยศาสตร์ก็ทำให้เกิดประโยชน์ได้เช่นกัน
- งานวิจัยควรเน้นให้เกิดประโยชน์กับชุมชนมากที่สุด

อาจารย์รรถลธิษ สุนาโท ให้ผู้เข้าร่วมเสวนาให้ข้อเสนอแนะหรือแนวคิดที่จะทำให้อาจารย์ในคณะวิชาทำงานวิจัยมากขึ้น

✍ รศ.ดร.บังอร นางทรัพย์

- งานวิจัยทำให้เกิดความก้าวหน้า
- งานวิจัยทำให้มหาวิทยาลัยได้ประโยชน์สูงสุด

- งานวิจัยก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ
- งานวิจัยเป็นงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม

✎ ผศ.ธีรโชติ เกิดแก้ว

- แรงจูงใจที่จะทำให้เกิดการสร้างผลงาน เช่น ค่าตอบแทน เป็นต้น
- ข้อบังคับ เช่น เรื่องของค่าตำแหน่งทางวิชาการ, บทลงโทษ เป็นต้น.
- สิ่งแวดล้อม
- การเป็นที่นับหน้าของเพื่อนร่วมงานและสังคม

✎ รศ.แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย

- ควรเริ่มจากวิจัยในชั้นเรียนก่อน และความพอใจในงานวิชาการ

✎ อาจารย์นัฐธิยา บุญอาพัทธ์เจริญ

- ต้องมีความชอบส่วนตัว และควรเริ่มจากแผนการสอนก่อน และเรื่องของบุคลิกภาพการทำงานต้องเป็นผู้มีระเบียบวินัยในการทำงานและหมั่นฝึกฝน

✎ อาจารย์รัชนิพร ศรีรักษา

- มีศูนย์ให้คำปรึกษาของคณะฯ
- เรื่องของสิ่งแวดล้อม ความสนิทกันกับเพื่อน
- เมื่อประสบความสำเร็จก็ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจและคิดที่อยากจะทำอย่างต่อเนื่อง
- นโยบายการกระตุ้นของคณะฯ
- ควรมีการจัด Work Shop

✎ ผศ.คณพศ สิทธิเลิศ

- ใช้นโยบายการบังคับ เช่น การพิจารณาความดีความชอบ
- มีศูนย์ให้คำปรึกษาที่ช่วยเอื้อต่อการทำวิจัยของคณาจารย์
- การดูแลของผู้บริหารที่จะจัดสรรเวลาการทำงานให้

(ปิดการเสวนาเวลา 15.30 น.)

